

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2197-04-20 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 127586/2020

1

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

המאשימה מדינת ישראל
ע"י לשכת תביעות ירושלים

נגד

הנאשם פלוני
ע"י עו"ד דותן דניאלי

2

החלטה

3 נגד הנאשם הוגש כתב אישום בו יוחסו לו עבירות אלימות שונות, העיקריות שבהן תקיפת אימו
4 ופציעתה. במסגרת הליכי המעצר הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית לשם בחינת אחריותו
5 למעשיו וכשירותו לעמוד לדין.

6 הנאשם הועבר לבית החולים איתנים ביום 3.6.20 לצורך עריכת חוות הדעת, וביום 7.6.20 הגיש
7 הפסיכיאטר ד"ר דניאל ארגו חוות דעת בה קבע, כי הנאשם היה במצב פסיכוטי בעת ביצוע המעשים
8 ועל כן לא היה אחראי להם. עוד קבע המומחה, כי הנאשם עדיין נמצא במצב פסיכוטי, ועל כן אינו
9 כשיר לעמוד לדין.

10 בדיון ביום 5.7.20 (שהתקיים במוקד העצורים לפני כב' סגן הנשיא הרבסט) העלתה המאשימה מספר
11 השגות ביחס לחוות הדעת, והפנתה למומחה מספר שאלות הבהרה. המומחה השיב לשאלות
12 המאשימה בכתב ביום 21.7.20.

13 כפי שפורט בנימוקי הכרעת הדין מיום 15.9.20, חוות דעתו של המומחה היתה ברורה ומפורטת, וכך
14 גם תשובותיו לשאלות ההבהרה שנשאל. חרף זאת סברה המאשימה, כי למרות האמור בחוות דעת
15 המומחה, הנאשם היה אחראי למעשיו, ובקשה כי התיק יועבר לשמיעת עדויות. עם זאת, המאשימה
16 לא בקשה להעמיד את הנאשם לבדיקה על ידי פסיכיאטר אחר, מטעמה או מטעם הפסיכיאטר
17 המחוזי, וממילא לא היתה בידה חוות דעת נגדית, כי הנאשם כן היה אחראי למעשיו. לאור עמדת
18 המאשימה הועבר התיק לשמיעת הוכחות לפני.

19 בדיון שהתקיים ביום 23.7.20 חזרה המאשימה על עמדתה ושבה ובקשה שהמומחה יחקר נגדית על
20 חוות דעתו. בית המשפט הבהיר למאשימה את הקושי בעמדתה, בשים לב לכך שאין בידה חוות דעת
21 נגדית לזו של הפסיכיאטר המחוזי – אך המאשימה עמדה על כך שלשיתתה חוות הדעת של
22 הפסיכיאטר המחוזי שגויה, ושבה ודרשה שהמומחה יחקר נגדית על חוות דעתו. משכך נקבע התיק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20-04-2197 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 127586/2020

1 לשמיעת עדות המומחה (ב"כ הנאשם הודה בשמו בכל עובדות כתב האישום, ולא היתה מחלוקת
2 עובדתית אחרת בין הצדדים).

3 ביום 13.9.20 התקיימה ישיבת ההוכחות בה העיד ד"ר ארגו. בתום הדיון הודעתי על זיכוי הנאשם
4 וביום 15.9.15 ניתנו נימוקי הכרעת הדין. תמצית הנימוקים היא, כי חוות דעתו של המומחה היתה
5 ברורה ובעדותו הותיר רושם מקצועי ומשכנע, ועל כן חוות דעתו ומסקנותיו מקובלות על בית המשפט.
6 עוד צויין, כי למרות שהנטל שרביץ על הנאשם הוא רק ליצור ספק בשאלת אחריותו למעשים, בית
7 המשפט השתכנע כי היה במצב פסיכוטי בעת שביצע את המיוחס לו, ועל כן אינו אחראי למעשיו. לצד
8 זאת, המאשימה התבקשה לנמק למה להמנע מלחייבה בהוצאות בשל חקירתו המיותרת של המומחה.
9 תגובתה של המאשימה היתה, כי חוות דעת המומחה לא התיחסה לשאלת הקשר הסיבתי שבין מצבו
10 הנפשי של הנאשם לבין מעשיו באופן שהניח את דעתה. לטענת המאשימה, הנאשם תקף את אימו בשל
11 התפרצות זעם, והיה יכול להמנע מכך, ועל כן ביקשה לברר עם המומחה נקודה זו בחקירתו הנגדית.
12 לאור אלה טענה המאשימה, כי חקירת המומחה היתה מתבקשת מהבחינה המקצועית, ואין מקום
13 לחייבה בהוצאות בשל כך.

14 לאחר שנתתי דעתי לנסיבות המקרה ולתגובת המאשימה, מסקנתי היא כי עמדתה של המאשימה כי
15 יש לשמוע את עדות המומחה לא היתה במקומה, ולא היתה לה כל הצדקה: אכן, המאשימה אינה
16 חייבת לקבל חוות דעת רפואית ללא עוררין, וזכותה המלאה לבקש מהמומחה הבהרות, או לבקש
17 להעמיד את הנאשם לבדיקה על ידי מומחה אחר מטעמה. ועם זאת, כאשר מדובר במומחה
18 אובייקטיבי, שמונה על ידי הפסיכיאטר המחוזי, ואשר השיב לשאלות ההבהרה תשובות ברורות
19 ומנומקות, ניתן היה לצפות כי לכל הפחות בטרם תעמוד המאשימה על שמיעת עדותו, תשקול את
20 עמדתה באופן יסודי. כמו כן ניתן לצפות, כי ככל שהמאשימה אינה משלימה עם חוות הדעת, היא
21 תפנה לקבל חוות דעת של מומחה אחר.

22 שלא כטענתה של המאשימה, כי חוות דעת המומחה אינה ברורה בשאלת הקשר הסיבתי שבין מצבו
23 הנפשי של הנאשם ובין מעשיו, הרי שחוות הדעת ברורה לחלוטין (גם) בנקודה זו. בחוות הדעת נקבע
24 מפורשות, כי הנאשם פעל תחת השפעת קולות פוקדים, מחשבות שוא והזיות. הטענה גם אינה
25 מתיישבת עם כך שהמאשימה לא העלתה נקודה זו כלל בשאלות ההבהרה שנשאל המומחה בדיון ביום
26 5.7.20, אלא רק בחקירתו הנגדית.

27 לא ניתן לקבל את גישת המאשימה, כי אינה מסכימה לחוות דעתו של מומחה מקצועי ואובייקטיבי
28 שמונה על ידי הפסיכיאטר המחוזי (או כל גורם רשמי אחר) ועומדת על כך שייחקר נגדית על חוות
29 דעתו, כאשר אינה יכולה להצביע על כל פגם ממשי שנפל בחוות דעתו ואין בידה חוות דעת נגדית.
30 במיוחד הדברים אמורים בשים לב לכך שהנטל שרביץ על המאשימה הוא לשכנע את בית המשפט מעבר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20-04-2197 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 127586/2020

1 לספק כי המומחה טעה במסקנותיו – ומדובר בנטל כבד, שלא ברור כיצד ציפתה המאשימה להרימו
2 בנסיבות העניין.

3 סעי' 26(ב) לפקודת הראיות קובע, כי "נתברר לבית המשפט שבקשתו של בעל דין לחקור מומחה או
4 רופא או עובד הציבור באה לשם קנטור או מתוך קלות דעת רשאי הוא להטיל על המבקש את הוצאות
5 החקירה". על כך אוסיף את סמכותו הטבועה של בית משפט לחייב צד להליך בהוצאות, בשל
6 התנהלות דיונית שגרמה לבזבוז זמן. במקרה שלפני, אין מנוס מהמסקנה שהתעקשותה של המאשימה
7 לחקור את המומחה היתה מיותרת, וגרמה לבזבוז זמנם של המומחה ושל בית המשפט, תוך הטרחת
8 כלל הגורמים, בכלל זה נאשם שמצוי באשפוז בכפייה, והובא לדיון על ידי שב"ס.

9 יתרה מכך, בית המשפט הבהיר למאשימה מראש את הקושי שבעמדתה ואף ביקש כי ראש היחידה
10 ייתן דעתו להערותיו, אך ללא הועיל.

11 לאחר שנתתי דעתי לכל אלה, ראיתי לחייב את המאשימה בהוצאות בסך 2,000 ש"ח לאוצר המדינה
12 בשל בזבוז הזמן שנגרם עקב חקירתו המיותרת של המומחה. הסכום ישולם עד יום 11.11.20.

13 אני ער לכך שמדובר בצעד שאין לו משמעות מעשית רבה, שכן הכסף נשאר בקופה הציבורית, אך
14 הדבר נעשה כדי לבטא את מורת הרוח מהתנהלותה של המאשימה.

15

16

17

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשפ"א, 11 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.

18

ירון מינטקביץ, סגן נשיא

19
20